

Sygn.akt III AUa 74/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Teresa Suchcicka (spr.)

Sędziowie: SA Dorota Elżbieta Zarzecka

SO del. Tomasz Madej

Protokolant: Barbara Chilimoniuk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 kwietnia 2018 r. w B.

sprawy z odwołania H. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o wysokość emerytury

na skutek apelacji wnioskodawcy H. P.

od wyroku Sądu Okręgowego w Łomży III Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 4 grudnia 2017 r. sygn. akt III U 317/17

I. oddala apelację,

II. zasądza od H. P. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za drugą instancję.

SSO del. Tomasz Madej SSA Teresa Suchcicka SSA Dorota Elżbieta Zarzecka

Sygn. akt III AUa 74/18

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z 28 sierpnia 2017 r. odmówił przeliczenia wysokości emerytury H. P..

Od tej decyzji tej H. P. wniósł odwołanie, wskazując, iż organ rentowy niesłusznie odmówił mu zwiększenia wysokości wypłacanej emerytury, wskazał, iż zaskarżona decyzja godzi jego interesy i podważa zaufanie do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i wzbudza wątpliwości, co do sposobu interpretacji obowiązujących przepisów.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy w Łomży wyrokiem z dnia 4 grudnia 2017 r. oddalił odwołanie.

Sąd uznał, iż H. P. ma ustalone prawo do emerytury. W dniu 31 stycznia 2017 r. złożył wniosek o przeliczenie wysokości emerytury z uwzględnieniem składek odprowadzonych za rok 2016, złożył na tą okoliczność stosowne zaświadczenia z zakładu pracy. Uwzględniając ten wniosek, decyzją z 24 lipca 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych dokonał przeliczenia wysokości emerytury. Ponowny wniosek H. P. wpłynął 25 kwietnia 2017 r. o uwzględnienie dalszego okresu, w tym przypadku pierwszego kwartału 2017, za który zostały odprowadzane składki z tytułu zatrudnienia w (...) w Ł.. Decyzją z 22 maja 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił przeliczenia emerytury, wskazując, iż przeliczenie takie może odbyć, odbywać się raz w roku albo po ustaniu ubezpieczenia emerytalno-rentowego.

Dalej Sąd ustalił, że 7 lipca 2017 r. H. P. ponownie złożył wniosek o przeliczenie wysokości emerytury z uwzględnieniem wysokości składek odprowadzonych z tytułu zatrudnienia w (...) w Ł. w drugim kwartale 2017 r., składając stosowne zaświadczenie. Decyzją z 28 sierpnia 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił H. P. przeliczenia świadczenia i doliczenia stażu pracy, wskazując ponownie, iż przeliczenie takie może nastąpić jeden raz w roku kalendarzowym.

Sąd Okręgowy, przytoczył art.108 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, który w sposób jednoznaczny wskazuje, że ponowne ustalenie wysokości emerytury następuje na wniosek złożony nie wcześniej, niż po upływie roku kalendarzowego lub po ustaniu ubezpieczenia emerytalnego i rentowego. Sąd podniósł, że wnioskodawca nadal kontynuuje zatrudnienie (nie nastąpiło ustanie ubezpieczenia), złożony wcześniej wniosek ze stycznia 2017 r. został uwzględniony decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych 24 lutego 2017 r. Z tego względu na podstawie art. 108 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych kolejne wnioski w danym roku kalendarzowym w stanie faktycznym sprawy nie mogły być uwzględnione gdyż takie ograniczenie wprowadził ustawodawca.

Sąd uznał, że zaskarżona decyzja odpowiada prawu, a odwołanie podlegało oddaleniu na podstawie artykułu 477¹⁴ § 1 kodeksu postępowania cywilnego.

Apelację od wyroku wywiódł wnioskodawca skarżąc w całości powyższy wyrok, zarzucił mu naruszenie Konstytucji Polskiej i w naruszanie zakresie naruszania przez praw obywatelskich i gospodarczych (ekonomicznych), tj. art. 32.1. ustawy z 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Rzeczypospolitej Polskiej 1997.78.443).

Nadto skarżący zarzucił stosowanie i interpretowanie przez ZUS wysoce ułomnego i arbitralnie niekorzystnego prawa ubezpieczeń społecznych, wręcz arogancko, bez należytego poszanowania godności wnioskodawcy, jako ubezpieczonego, co zmusza wnioskodawcę do wykazywanie nadzwyczajnej nieufności i bardzo wielkiej utraty zaufania. Zdaniem skarżącego występuje jawna dyskryminacja ze strony ZUS jego statusu emeryta i naruszanie jego prawa do godności przez pogarszanie sytuacji prawnej i gospodarczej (ekonomicznej) naruszając tym art. 30 Ustawy zasadniczej z 2 kwietnia 1997 r., szczególnie w zdaniu „Jest ona nienaruszalna, a jej poszanowanie i ochrona jest obowiązkiem władz publicznych”. W poprzednich latach ZUS dokonywał przeliczenia renty kilkakrotnie w ciągu roku. Obecnie stosowane niewłaściwe interpretacje ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych już powodują utratę należnej części dochodów skarżącego, który nie znalazł uzasadnienia, które jednoznacznie i bezwzględnie zabraniałyby ZUS-owi comiesięcznego przeliczania wysokości emerytury. Zdaniem skarżącego nie wynika to z brzmienia przepisu art.108 ust.3 ustawy emerytalnej.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Sąd Apelacyjny w całości podziela poczynione przez Sąd pierwszej instancji ustalenia faktyczne i wywody prawne.

Istota sporu w rozpoznawanej sprawie sprowadza się do rozstrzygnięcia kwestii, czy wnioskodawcy mającemu ustalone prawo do emerytury na podstawie art.26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu

Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U z 2015 r., poz. 748 ze zm.) przysługuje ponowne ustalenie wysokości świadczenia przed upływem roku kalendarzowego, częściej niż raz w roku wobec kontynuowania ubezpieczenia.

W ocenie Sądu Apelacyjnego wyrok wydany przez Sąd Okręgowy jest prawidłowy i zgodny z obowiązującymi przepisami prawa materialnego, w szczególności z art. 108 ust.3 powołanej ustawy emerytalnej. Poza sporem pozostaje bowiem, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 1.09.2015 r. przyznał H. P. emeryturę, której wysokość została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art.26 ustawy emerytalnej (decyzja k.3 a.r.) oraz fakt, iż wnioskodawca kontynuuje ubezpieczenie (zatrudnienie w (...) w Ł.). Okoliczność powyższa ma istotne znaczenie, bowiem ponowne ustalenie wysokości emerytury następuje zgodnie z art. 108 ust. 3 ustawy emerytalnej na wniosek ubezpieczonego i to wniosek zgłoszony nie wcześniej niż po upływie roku kalendarzowego lub po ustaniu ubezpieczeń emerytalnego i rentowych.

Wskazany art. 108 ustawy emerytalnej określa ponowne ustalenie wysokości emerytury i renty stanowiąc w poszczególnych ustępach:

1. Jeżeli po dniu, od którego przyznano emeryturę określoną w art. 24 lub 24a, emeryt podlegał ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, wysokość świadczenia ulega ponownemu ustaleniu w sposób określony w ust. 2.

2. Emerytury obliczone według zasad określonych w art. 26 powiększa się o kwotę wynikającą z podzielenia składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu ustalenia prawa do emerytury, o której mowa w art. 24 i 24a, i zwaloryzowanych zgodnie z art. 25 przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku danego ubezpieczonego w dniu złożenia wniosku o przeliczenie wysokości emerytury, z uwzględnieniem ust. 4 i 5.

2a. Złożenie przez członka otwartego funduszu emerytalnego wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury, o której mowa w art. 24 lub art. 24a, oznacza jednocześnie złożenie wniosku o ponowne ustalenie wysokości okresowej emerytury kapitałowej w trybie art. 25 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o emeryturach kapitałowych.

3. Ponowne ustalenie wysokości emerytury następuje na wniosek zgłoszony nie wcześniej niż po upływie roku kalendarzowego lub po ustaniu ubezpieczeń emerytalnego i rentowych.

4. Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek zaewidencjonowanych od miesiąca, od którego została podjęta wypłata emerytury po raz pierwszy, do miesiąca poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury.

5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do kolejnych wniosków o ustalenie emerytury w nowej wysokości.

Z brzmienia przepisu jednoznacznie wynika, że wnioskodawca nie mógł skutecznie wystąpić z wnioskiem o przeliczenie emerytury w dniu 7 lipca 2017 r. albowiem na skutek uprzedniego wniosku złożonego w dniu 30.01.2017 r. (k.17 a.r.) organ rentowy wydał w dniu 24.02.2017 r. decyzję o przeliczeniu emerytury (k.19 a.r.) i wbrew zarzutom apelacji brak jest podstaw prawnych do przeliczania świadczenia wnioskodawcy kontynuującemu zatrudnienie częściej niż raz w roku, na każde żądanie wnioskodawcy. Zarówno działanie organu rentowego, jak też Sądu I instancji ma umocowanie w przytoczonej normie prawnej, w szczególności ze wskazanym ust.3 art.108, którego interpretacja nie nasuwa żadnych wątpliwości.

Odnosząc się do kolejnego zarzutu apelacji, naruszenia Konstytucji Polskiej przez organ rentowy i Sąd - w zakresie praw obywatelskich i gospodarczych wnioskodawcy to jest on całkowicie chybiony. Przedstawiona wykładnia językowa powołanej regulacji zarówno przez ZUS, jak też Sąd jest w pełni zgodna z wykładnią funkcjonalną. Nie sposób bowiem zgodzić się z oczekiwaniami apelującego, by na jej podstawie wnioskodawcy dokonywać przeliczenia świadczenia kilka razy do roku (nawet co miesiąc). Wówczas jego sytuacja prawna byłaby traktowana odmiennie niż pozostałych ubezpieczonych, trudno byłoby pogodzić z poczuciem słuszności i sprawiedliwości. To właśnie przyjęcie przeciwnego stanowiska prezentowanego przez ubezpieczonego prowadziłoby do niesłusznie zarzucanego Sądowi I instancji naruszenia art. 2 Konstytucji RP, nakazującego urzeczywistniać zasady sprawiedliwości społecznej oraz art.32 ust. 1.

Z tych powodów Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację – pkt I sentencji wyroku.

W punkcie 2 wyroku Sąd Apelacyjny, zgodnie z § 9 ust. 2, § 10 ust.1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U z 2015 r., poz. 1804), przy uwzględnieniu treści art. 108 § 1 k.p.c., art. 98 § 1 i 3 k.p.c., orzekł o kosztach postępowania w ten sposób, że zasądził od organu rentowego na rzecz wnioskodawcy 240 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

SSA Dorota Elżbieta Zarzecka SSA Teresa Suchcicka SSO del. Tomasz Madej